

Ορθόδοξος Συναξαριστής :: <https://www.saint.gr>



Άγιος Βίκτωρ ο Ιερομάρτυρας Επίσκοπος Γκλαζώφ

Επισκεφτείτε τον ιστοχώρο μας στην διεύθυνση: <http://www.saint.gr/1967/saint.aspx> για περισσότερες πληροφορίες για τον βίο (ονόματα, βίντεο, ακολουθίες, φωτογραφίες κτλ) καθώς και για τυχών ενημερώσεις - διορθώσεις.

Τελευταία ενημέρωση βιογραφίας: N/A
Δημιουργία εγγράφου: 15/04/2026 04:40:50

Σύνοψη

Τύπος εορτής: Εορτάζει στις 19 Απριλίου εκάστου έτους.

Ημ/νια Βίου: N/A

Βιογραφία

Ο Άγιος Ιερομάρτυρας Βίκτωρ, Επίσκοπος Γκλάζωφ, κατά κόσμον Κωνσταντίνος Αλεξάνδροβιτς Οστροβίντωφ, διετέλεσε βικάριος της επαρχίας Βιάτσκαγια και γεννήθηκε στις 20 Μαΐου του 1875 μ.Χ. στο χωριό Ζολοτόε της περιφέρειας Σαρατόβσκαγια. Ο πατέρας του ήταν ιεροψάλτης και η οικογένειά του τον ανέθρεψε με παιδεία και νουθεσία Κυρίου.

Ο Κωνσταντίνος φοίτησε αρχικά στην ιερατική σχολή του Σαράτωβ και στην συνέχεια στην ιερατική ακαδημία του Καζάν. Φοιτητής, ακόμη, κείρεται μοναχός με το όνομα Βίκτωρ. Το έτος 1903 μ.Χ. αποφοιτά από την εκκλησιαστική ακαδημία ως διδάκτωρ της Θεολογίας και διορίζεται υπεύθυνος του ναού Τρόιτσκι της πόλεως Χβαλίνσκ. Από το 1905 μ.Χ. έως το 1908 μ.Χ. ο Βίκτωρ κατέχει την θέση του ιερομονάχου της ιεραποστολής των Ιεροσολύμων και μετά το 1908 μ.Χ. γίνεται επιθεωρητής της ιερατικής σχολής της πόλεως του Αρχαγγέλσκ.

Μετά από λίγο μετατίθεται στην πρωτεύουσα και διορίζεται ως ιερομόναχος της Λαύρας του Αγίου Αλεξάνδρου Νέφσκι. Το 1910 μ.Χ. γίνεται αρχιμανδρίτης και αναλαμβάνει καθήκοντα ηγουμένου της μονής Αγίας Τριάδος του Ζελενέτσκ, που βρίσκεται στην επαρχία της Αγίας Πετρούπολεως. Στην δύσκολη περίοδο του εμφυλίου πολέμου, από τις 21 Φεβρουαρίου έως τον Δεκέμβριο του έτους 1919 μ.Χ., ο αρχιμανδρίτης Βίκτωρ εκτελεί τα καθήκοντα του υπευθύνου της Λαύρας του Αγίου Αλεξάνδρου.

Το έτος 1919 μ.Χ. ο Άγιος Βίκτωρ συλλαμβάνεται στην Αγία Πετρούπολη, σε λίγο όμως αποφυλακίζεται. Τον Ιανουάριο του 1920 μ.Χ. χειροτονείται Επίσκοπος Ουρζούμσκι και βικάριος της επαρχίας Βιάτσκαγια. Την ίδια χρονιά το στρατοδικείο της επαναστάσεως της επαρχίας Βιάτσκαγια καταδικάζει τον αρχιερέα Βίκτωρα σε φυλάκιση μέχρι το τέλος του πολέμου με την Πολωνία, όμως σε πέντε μήνες αποφυλακίζεται. Λόγω των έντονων διαδηλώσεών του συλλαμβάνεται και πάλι στις 12 Αυγούστου του 1922 μ.Χ. και εκτοπίζεται για τρία χρόνια στην περιοχή του Ναρίμ. Μετά την απελευθέρωσή του, το έτος 1924 μ.Χ., του αφαιρείται το δικαίωμα παραμονής σε μεγάλες πόλεις. Ο Επίσκοπος επιστρέφει στη Βιάτκα και την ίδια χρονιά διορίζεται Επίσκοπος του Γκλαζώφ και προσωρινός διοικητής της επαρχίας Βιάτσκαγια και Όμσκαγια. Στις 14 Μαΐου του 1926 μ.Χ. συλλαμβάνεται και πάλι κατηγορείται για οργάνωση παράνομου επαρχιακού γραφείου και εκτοπίζεται για τρία χρόνια με αφαίρεση του δικαιώματος παραμονής, όχι μόνο σε μεγάλες πόλεις, αλλά και στην επαρχία Βιάτσκαγια. Έτσι μένει πλέον στην πόλη Γκλάζοβο. Τον Σεπτέμβριο του 1926 μ.Χ. του ανατίθεται η διοίκηση της γειτονικής επαρχίας Βότκινσκαγια και της επαρχίας Ιζέβσκαγια.

Τον Οκτώβριο του 1927 μ.Χ. ο Επίσκοπος Βίκτωρ απευθύνεται στον Μητροπολίτη Σέργιο, με επιστολή στην οποία τον προειδοποιεί για τις κακές συνέπειες του συμβιβασμού με τους άθεους. Μετά από αυτό μετατίθεται στο Σάντρινσκ με δικαίωμα διοικήσεως της επαρχίας Αικατερινμπούργκσκαγια. Ο Επίσκοπος Βίκτωρ αρνήθηκε να υπακούσει στην απόφαση της Συνόδου και δεν έφυγε για το Σάντρινσκ.

Ο Άγιος απέρριπτε την ιδέα της «νόμιμης υπάρξεως της Εκκλησίας» μέσω της δημιουργίας μιας Κεντρικής Διοικήσεως αναγνωρισμένης από την εξουσία, η οποία δήθεν θα εξασφάλιζε την εξωτερική ηρεμία της Εκκλησίας. Αυτό το σχέδιο υποταγής της Εκκλησίας στην εξουσία το θεωρούσε ως αλλοτρίωση και μέσω το οποίο μετέτρεπε την Εκκλησία από οίκο του Θεού σε μια κοσμική οργάνωση της εξουσίας.

Τον Μάρτιο του 1928 μ.Χ. ο Άγιος αποστέλλει νέα επιστολή προς τους ιερείς, με σκοπό να τους προφυλάξει από την ιδέα της βίαιης ενώσεως της Εκκλησίας (με τρόπο που θα μετατραπεί σε κομματική οργάνωση) με την κρατική εξουσία. «Το θέμα μας», έγραφε, «ευρίσκεται όχι στην αποχώρηση από την Εκκλησία, αλλά στην υπεράσπιση της αλήθειας».

Στις 22 Μαρτίου του 1928 μ.Χ. συλλαμβάνεται στο Γκλάζωφ και καταδικάζεται σε τρία χρόνια φυλακίσεως σε στρατόπεδα συγκεντρώσεως. Καθ' όλη την διάρκεια της παραμονής του στο στρατόπεδο συγκεντρώσεως της νήσου Σολόφσκι εργάζεται ως λογιστής, λειτουργεί κρυφά και χειροτονεί με άλλους Επισκόπους, Αρχιερείς για την Εκκλησία.

Σύμφωνα με τις διατάξεις του στρατοπέδου απαγορευόταν η μακριά ενδυμασία και όλοι οι κρατούμενοι έπρεπε να κουρευτούν. Ο Επίσκοπος Βίκτωρ αρνήθηκε να υπακούσει σε αυτή τη διάταξη. Έτσι τον έκλεισαν στην απομόνωση, διά της βίας τον ξύρισαν και έκοψαν τα μαλλιά του τραυματίζοντάς τον στο πρόσωπο, και κόντυναν τα ενδύματά του.

Το έτος 1931 μ.Χ., μετά την αποφυλάκισή του, διαμένει στο χωριό Ουστ - Τσίλμα της βόρειας Ρωσίας. Όμως σε μερικούς μήνες, το 1932 μ.Χ., συλλαμβάνεται πάλι και εξορίζεται αυτή την φορά στην Αυτονομία των Κόμι, στη Σιβηρία. Εδώ, στο χωριό Νέριτσα, έζησε τρία χρόνια. Ο Άγιος βοηθούσε τους χωρικούς στις δουλειές και συζητούσε μαζί τους για την πίστη. Συχνά απομακρυνόταν στο δάσος και προσευχόταν.

Αγωνιζόμενος για την αλήθεια ο Επίσκοπος Βίκτωρ δέχθηκε όλα τα βάσανα με πνευματική χαρά και υπομονή, μιμούμενος τους Μάρτυρες της πρώτης Εκκλησίας και διατηρώντας μια αξιοθαύμαστη πνευματική ηρεμία και ειρήνη. Κοιμήθηκε το έτος 1934 μ.Χ. από πνευμονία.

Στις 18 Ιουνίου του έτους 1997 μ.Χ. τα ιερά λείψανά του βρέθηκαν άφθαρτα στο κοιμητήριο του χωριού Νέριτσα, παρόλο που έμειναν ενταφιασμένα σε βαλτώδες έδαφος περί τα εξήντα τρία χρόνια. Μεταφέρθηκαν στη Μόσχα και στις 2 Δεκεμβρίου του 1997 μ.Χ. πραγματοποιήθηκε η επίσημη μετακομιδή τους στο γυναικείο μοναστήρι της πόλεως Βιάτκα.

